

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології**

Курсова робота

з корейської філології

на тему:

**Антропоніміка сучасної корейської мови: структура, семантика,
функціонування**

Студентки групи Пкор 24-20

факультету сходознавства

Освітньої програми:

Корейська мова і література та
переклад, західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови

та літератури (переклад включно),

перша – корейська

Іващенко Дар'ї Дмитрівни

Науковий керівник: к.ф.н., Охріменко В.О.

Національна шкала ____

Кількість балів ____

Оцінка ЄКТС ____

Київ - 2023

Зміст

Вступ.....	3
Розділ 1. Ономастика та антропоніміка як наука. Об'єкт, специфіка, особливості антропонімів.....	7
1.1 Поняття антропонімічної системи.....	7
1.2 Ономастика та антропоніміка, основні поняття.....	9
1.3 Китайська антропоніміка.....	12
1.4 Антропонімічні традиції.....	13
1.5 Індивідуальні імена.....	14
1.6 Особливості жіночих та чоловічих імен.....	15
Висновки до розділу I.....	17
Розділ II. Специфіка системи антропонімів у корейській мові.....	18
2.1. Корейська антропоніміка. Структура, семантика, функціонування власних імен.....	18
2.2 Актуальні чоловічі та жіночі імена в корейській мові.....	20
2.3 Походження найпоширеніших корейських прізвищ.....	23
2.4 Культура поваги у Кореї.....	26
Висновки до розділу II.....	28
Висновки.....	29
Анотація.....	32
Список використаних джерел.....	34

Вступ

Корейські власні імена, як і власні імена інших мов мають цілу низку властивих лише їм особливостей, а також ідентичні ознаки з власними іменами в інших мовах.

Будь-яка людина корейської національності має своє прізвище, успадковане по батьківській лінії, і в кожного сімейного фамільного клану окремо є своя історія родоводу. У корейців сильно розвинена ідеологія культу предків та любові до своєї нації. Прізвище несе в собі відлуння якогось таїнства, властивого старовині і здійснює взаємозв'язок, що уособлює міцність сімейних зв'язків, які безперервно тисячоліттями передавались наступним поколінням.

У прізвищі – дух предків, а все разом дає почуття гордості за свій сімейний клан. Процес збереження родинної спорідненості має тісний зв'язок з цивілізованим розвитком нації та впливає на соціальний, психологічний та політичний клімат у суспільстві. З огляду на те, що відсутня достовірна версія, пов'язана з джерелом виникнення корейських прізвищ, важко категорично стверджувати про те, коли і як вони виникли.

Під впливом китайської традиції перші корейські прізвища почали з'являтися під час древнього Чосона. З появою стародавньої родової громади для управління нею поступово висувався правитель. І для того, щоб мати відмінність від інших громад та надати правителю політичну функцію, необхідну для керівництва, потрібно було привласнити йому якесь звання.

Таке звання згодом і стало прізвищем. З часом сила поступово зосереджувалася в руках однієї, найбільш впливової фігури. Така особистість ставала королем і присвоєне цій особі звання - прізвище, що відображало його політичне становище, набувало великого значення. Таким чином, прізвище мала тільки королівська сім'я або якісь особи, що особливо відзначилися - наприклад,

полководець, який переміг ворога або підкорювач іншого племені. Найбільш заслуженим високопосадовцям і полководцям стали присвоювати прізвище, виходячи з особливостей місцевості або за назвами річок і гір, що знаходилися поблизу його місця проживання.

Поступово зростала кількість людей, які мали свої прізвища. А присвоєння прізвища простим людям почало поширюватися в період правління короля Мун Чжонг династії Корьо (1047) у зв'язку з введенням інституту феодалного іспиту на державні посади (Кваго). Всім верствам населення, у тому числі й слугам, кріпакам і людям, які займаються убоєм худоби, почали давати прізвища наприкінці періоду династії Лі за часів проведення реформаторської політики. З того часу, коли люди стали жити колективно, займаючись землеробством, виникла потреба відрізнати одних членів сім'ї від інших.

Як було зазначено вище, переважно прізвища походять від назви тварин, рослин, місцевості. За деякими даними, сучасні корейські прізвища виникли в I столітті до н. е. У старовинних книгах записано, що у прізвищах відображені ті місцевості, звідки родом члени сім'ї. Усього налічується 259 корейських прізвищ.

Взагалі, у Кореї прізвища не змінювалися, але в історії держави бували різні прецеденти. Наприклад, хтось здійснив подвиг в ім'я своєї країни та за наказом короля герой отримував інше прізвище разом з ім'ям. Або ж хтось за великі заслуги переходив у дворянську еліту, і він змінював прізвище. Королівські діти після народження отримували прізвище матері. Якщо комусь не подобалося написання його прізвища, то дозволяли змінювати його, але з обов'язковою умовою, що попередня і наступна повинні мати однакове звучання. Якщо злочинець приховувався під чужим прізвищем, він піддавався суворому покаранню.

Ономастика дає, таким чином, найцінніший матеріал для історії, встановлюючи місця поселень і шляхи міграцій народів, що часто зникли, характеризуючи місцеві міфи, даючи уявлення про тип поселень, про суспільні та сімейні відносини.

Ономастичні дослідження допомагають виявляти шляхи міграцій та місця колишнього розселення різних народів, мовні та культурні контакти, давніший стан мов та співвідношення їх діалектів. Дослідження власних назв представляє велику важливість завдяки специфічним закономірностям їх передачі та збереження. Внаслідок своєї соціальної функції - служити простою індивідуалізуючою вказівкою на певний предмет - власне ім'я, яке здатне зберігати свою основну значимість при повному затемненні його етимологічного значення, тобто при повній неможливості пов'язати його з якими-небудь іншими словами тієї ж мови.

Звідси — величезна стійкість власних назв, що зберігаються не тільки при революційних зрушеннях в історії певної мови, але навіть при повній зміні однієї системи мови іншою. Тим самим встановлюється можливість шляхом етимологічного роз'яснення тих чи інших назв встановити характер мови, якою було вперше створено відповідне найменування.

Актуальність теми даної роботи полягає в тому, що ономастика дає найцінніший матеріал для історії, встановлюючи місця поселень та шляхи міграцій часто зниклих народів, характеризуючи місцеві міфи, даючи уявлення про тип поселень, про суспільні та сімейні відносини.

Метою даної роботи є розгляд ономастики як розділу мовознавства і одного з розділів цієї дисципліни - антропоніміки в корейській мові.

Мета зумовила необхідність вирішення наступних завдань:

1. дослідити теорію ономастики, виявити основні поняття.

2. дослідити антропоніміку Китаю, у зв'язку з її впливом на антропоніміку корейської мови.
3. дослідити антропоніміку Кореї та порівняти її з антропонімікою Китаю.

Об'єктом нашого дослідження є ономастика як розділ мовознавства.

Предмет – антропонімічні особливості корейської мови.

Методологія дослідження: опис, аналіз, порівняння.

Теоретична цінність роботи полягає у вдалому дослідженні теорії ономастики в цілому та її впливу на антропоніміку Китаю, і, в свою чергу, впливу антропоніміки Китаю на становлення антропоніміки Кореї в подальшому.

Практична цінність роботи полягає у можливості використання викладеного у роботі матеріалу під час підготовки до проведення занять, семінарів з курсу дисциплін «Лексикологія», «Теоретична граматики». У той же час цей матеріал буде цікавий людям, які вивчають корейську мову, а також цікавиться культурною стороною Кореї.

Мета та завдання визначили **структуру роботи**: вона складається із вступу, двох розділів, висновків до цих розділів, загального висновку та анотації.

Список літератури налічує 20 джерел.

РОЗДІЛ I. Ономастика та антропоніміка як наука. Об'єкт, специфіка, особливості антропонімів.

1.1 Поняття антропонімічної системи.

До практичних завдань антропонімії можна віднести кодифікацію імен і прізвищ, унормування правил передачі іншомовних власних назв в самій мові, а також відтворення антропонімів засобами іноземних мов, як власне і китайської. Крім цього антропонімія займається розв'язанням певних юридичних питань, пов'язаних із документальною фіксацією повних імен людей. Укладання антропонімічних словників займає особливий пласт серед антропонімії як науки в цілому (Масенко Л. Т., 2001).

Антропонімічна система кожного народу становить важливу частину лексики кожної мови. Характерною рисою українських власних імен є значна диференціація церковних і розмовно-побутових форм, різноманітність фонетичних і словотвірних варіантів у різних діалектах української мови (Масенко Л. Т., 2001).

До історичних джерел антропонімії українців належить Реєстр війська Запорозького 1649 року, для західно-українського регіону - Йосифінська та Францисканська метрики, перші поземельні кадастри Галичини 1785 та 1818-х років (Масенко Л. Т., 2001).

Формування, історичний розвиток і особливості функціонування антропонімів тісно пов'язані з релігією, культурою, традиціями народу, тому антропонімія є джерелом історичних, релігієзнавчих, етнографічних, культурологічних та інших досліджень (Масенко Л. Т., 2001).

Антропонімія поряд з топонімією, виділилась в окрему галузь ономастики в 60-70-х роках ХХ ст. До цього на позначення антропонімії в наукових працях часто вживався термін «ономастика». У 60-х роках почалось системне наукове дослідження української антропонімії. Це були праці Л. Гумецької, Ю. Редька, М.

Худаша, П. Чучки, А. Сухомлина, Р. Керсти та ін. Теоретичною проблемою антропонімії займаються в своїх працях М. Худаша, П. Чучки та Ю. Редька (Левченко С. П., Скрипник Л. Г., Дзятківська Н. П., 1975).

В. Ташицький у свій час сформував основне завдання ономастики. Предметом досліджень ономастики є географічні назви та власні імена. До географічних назв входять найменування місцевостей, а також гір і рік, країн та їх адміністративних одиниць, островів і частин світу, назви вулиць і площ в містах. До власних назв можна зарахувати особові імена, прізвища, прізвиська, різного роду лицарські псевдоніми, а також гербові назви, назви племен і народів (Ташицький В., 1961). Крім того, ономастика досліджує власні назви тварин, окремих будівель, тощо. Дослідження власних назв важливе не тільки через їх називні та ідентифікуючі функції, а й завдяки історико-культурній інформації, яку несуть у собі оніми (Зубко А., 2007).

Учені не раз намагалися визначити приблизну кількість власних імен у тій чи тій мові. Ю. О. Карпенко «ризикнув визначити число власних імен у сучасній російській мові». Якщо в російській загальноживаній літературній мові нараховують приблизно 200 тисяч слів, то власних імен – понад 200 мільйонів. За оцінкою Дж. Стюарта, в сучасній топонімії США нараховують приблизно три з половиною мільйони географічних назв (приблизно одна назва на одну квадратну милю) і майже один мільйон топонімів, які вийшли з ужитку. Ця щільність назв, за спостереженнями Дж. Стюарта, низька порівняно зі стандартами Європи та Азії. У Франції на квадратну милю припадає 62 назви, в Україні – 100, в Японії – 140 назв. Треба також зазначити, що діапазон вживаних лексем в онімній лексиці значно перевищує діапазон апелятивних лексем (Типологічна ономастика, 2012).

1.2 Ономастика та антропоніміка, основні поняття.

Ономастикою називають спеціальну дисципліну, що вивчає власні імена й назви, їх функціонування та будову в мові й суспільстві, основні закономірності їх утворення і розвитку (Дзира Я.І., 2003).

Ономастика виникла поряд з історичним джерелознавством і лінгвістикою. та доволі довго була невід'ємною її частиною. Найменшою часткою ономастики прийнято вважати власне наймення, або онім. У свою чергу власні імена можуть не тільки ідентифікувати названу особу або предмет, а й містять відомості про історичну епоху, в якій виникла назва, етнос, у якому утворилася назва, мову, якою створена назва і багато іншого (Кравченко Л. О., 2004).

Центром усього ономастичного простору є антропонімічне поле. Воно включає у себе особисті імена та їх короткі, зменшувально-пестливі форми. Виділення антропонімів як складового ядра ономастичної системи здійснюється загалом через викоку кількість використання власних наз у мові, в порівнянні з іншими видами онімів. З цього виходить, що центральний ономастичний простір складають антропонімічні розряди, в основному - теоніми, міфоніми, зооніми (Сингаївська Г. В., 2013).

У цій роботі основним розглянутим розділом ономастики буде антропоніміка в корейській мові.

Антропоніміка - розділ ономастики, який досліджує власні особові імена людей, прізвища, прізвиська, гіпокористичні (зменшувально-пестливі) імена, псевдоніми тощо (Редько Ю. К., 1966); їхнє походження, еволюцію, а також закономірності їх функціонування. Кожен етнос, народ, має свій антропонімікон - реєстр особистих імен, який тісно пов'язаний з історією, географією, етнографією, антропологією, генеалогією, культурологією і т.д. Це власне ім'я (або набір імен, включаючи всі можливі варіанти), офіційно присвоєне окремій

людині як його розпізнавальний знак. Антропонім називає, але не приписує жодних властивостей. Строго кажучи, антропоніми все ж таки не є лише ярликами, які не приписують референту абсолютно ніяких властивостей і не повідомляють про нього жодної інформації.

Але це інформація трохи іншого роду, ніж ознаки, тому складається значення імен загальних. Антропоніми мають понятійне значення, в основі якого лежить уявлення про категорію, клас об'єктів. Цьому значенню властиві, як правило, такі ознаки:

- а) вказівку на те, що носій антропоніма - людина: 민수, 은희, на відміну від 서울, 한강;
- б) вказівка на приналежність до національно-мовної спільності: 아미 娥美 на відміну від Ae Mei, Minami (Mayabi);
- в) вказівку на стать людини: 정택, 영진, на відміну від 지혜, 수연.

Тому закономірно, що з спільності мовних компонентів, в антропонімів особливо важливої ролі відіграє розрізняльна функція форми. Коли ми вперше чуємо в мові або зустрічаємо в тексті антропонім, то він лише вказує на якесь широке коло людей (наприклад, ім'я 흥근 повідомляє, що йдеться про чоловіка, імовірно представника корейської етнічної спільності) і лише частково індивідуалізує референта, відмежовуючи його від носіїв інших імен, але не від власників того самого імені.

Однак у мовній практиці антропонім поступово набуває здатності до більш точної ідентифікації людини. Це відбувається тоді, коли певне коло осіб пов'язує знання низки відомих їм ознак даної людини з її ім'ям. Щоправда, поза цим колом осіб ці ознаки можуть бути невідомі. Таке коло людей, яке характеризується соціальною чи територіальною спільністю будь-якого роду (наприклад, сім'я,

коло знайомих, професійний колектив, населення будь-якої місцевості тощо), і є тією комунікативною сферою, або сферою спілкування, в якій реалізується індивідуалізація людини.

Антропоніміка в Кореї своїм корінням сягає в глибоку давнину. Багато імен досі відображають у собі зниклі релігійні та філософські вчення, обряди, ритуали, якісь деталі побуту тощо. Тому більшість імен повністю співвідносяться з філософською ідеологією Ін-Ян, а також з дуже популярним у всі часи у Кореї уявленні про п'ять елементів (вогонь, вода, дерево, метал та земля).

Споконвічно корейська антропоніміка має свої особливості. Корея - країна традицій, це є основою всіх сфер життєдіяльності людини. З давніх-давен у цій країні склалася культура шанування предків і всього, що стосується сім'ї, отже, це стосується і того, що передається від попередніх поколінь, а саме - імені та прізвища.

Прізвища в Південній Кореї передаються по чоловічій лінії від батька до сина і в них відображена історія фамільного клану. За допомогою передачі прізвища здійснюється зв'язок із предками, що, у свою чергу, уособлює міцність сімейних зв'язків. Ця традиція має дуже давню історію настільки, що це вже на підсвідомому рівні вкоренилося в психології південнокорейців. Вони впевнені, що завдяки зв'язку з попередніми поколіннями через прізвище, рід й надалі супроводжуватиме удача, адже предки продовжуватимуть піклуватися про благополуччя своїх нащадків.

Корейські імена за своїм походженням дуже давні, деякі можуть досягати віку дві тисячі років і більше. Корея відчувала на собі переважний культурний вплив Китаю досить довгий час, тому до XVI століття імена записувалися за допомогою «ханча», тобто китайськими ієрогліфами, хоча корейський алфавіт «хангиль» був винайдений ще в 1443 при ванні Сечжон. Для порівняння: у Північній Кореї запис

китайськими ієрогліфами більше не використовуються, а в Південній Кореї їх кількість була скорочена до 5038 ієрогліфів.

Китайська мова досить довго була державною мовою на корейському півострові. Ділове листування, закони, літописи, література - все писалося китайською мовою. Вона вважалася мовою вищих станів. Корейські аристократи намагалися давати своїм дітям імена, що мають китайське походження. Досить складно зробити висновок про значення того чи іншого корейського імені, не знаючи, як записується ієрогліфами. Тому вчені, які вивчають корейські імена, досліджують і їхнє ієрогліфічне написання.

Корейська антропоніміка міцно пов'язана з антропонімікою Китаю, так як Китай завжди мав великий вплив на Корею. Виходячи з цього, у наступному розділі цієї роботи буде розглянута антропоніміка Китаю.

1.3 Китайська антропоніміка.

Вивчаючи антропоніміку Кореї, не можна забувати про китайську антропоніміку. Це пояснюється тим, що протягом півтора тисячоліття корейської історії - від виникнення перших корейських держав у III-IV н.е. і до кінця XIX століття - державною мовою країни була давньокитайська. На давньокитайській здійснювалося все ділове листування, складалися величезні корейські літописи, виходили закони, писалася і друкувалася вся література для верхівки.

Корейською виходили лише книги для народу, віддалений аналог нинішніх дешевих детективів і жіночих любовних романів у паперових палітурках, причому навіть ці дешеві видання з'явилися порівняно пізно, лише XVII столітті. Вся "серйозна" література - від інтелектуальної прози до довідників та енциклопедій - писалася тільки давньокитайською або, як його називали в Кореї, ханмуні (тобто, у буквальному перекладі, "ханьських письменах").

У Китаї вже в період 2140-256 до н. прізвища утворювалися переважно від назви рідного села, а ім'я клану від назви території, отриманої в дар від імператора чи титулу. Характерною рисою китайської системи антропонімики є невеликі списки можливих варіантів прізвищ, що дозволяє говорити про фактичну кодифікованість китайського прізвища. Така система дуже відрізняється від прийнятої системи на Заході. Виходячи з цього, в китайському повному імені перше місце ставиться прізвище, і потім особисте ім'я. Китайська система налічує понад 700 різних прізвищ.

Проте лише двадцять прізвищ із них можна вважати найпоширенішими. Переважна більшість китайських прізвищ зображуються на листі одним ієрогліфом, в окремих випадках двома. Традиційно, після заміжжя китайські жінки зберігають свої дівочі прізвища, але діти, як правило, приймають прізвище батька. Zhao, Chen, Yang, Wu, Liu, Huang та Zhou. І, згідно з останніми даними статистики Китаю, кількість китайців із прізвищем Zhang перевищила на сьогоднішній день 100 мільйонів, що дає повне право вважати його найпопулярнішим прізвищем у світі.

1.4 Антропонімічні традиції.

Щоб зрозуміти сучасну систему китайських особистих імен, слід звернутися до її історії, антропонімічних традицій, пов'язаних із різними аспектами національної культури. Присвоєнню імені здавна надавалося велике значення. Про це свідчить, зокрема, звичай вживання однією людиною кількох імен. Згідно з традицією батьки називали дитину так званим дитячим ім'ям, потім у школі вчителя давали йому нове, і, нарешті, після досягнення повноліття він сам обирав собі доросле, тобто, офіційне.

Це ім'я в китайській термінології мало назву «мін». Друге офіційне ім'я чи імена («цзи») йому давали друзі по службі чи родичі, або знову-таки він обирав його чи

їх сам. Ці останні імена протягом життя іноді змінювалися кілька разів. Крім того, після смерті китаєць отримував посмертне ім'я, яке фігурувало на дерев'яних табличках предків, що виставляються на домашніх вівтарях або китайських храмах. Воно підбивало підсумок життєвому шляху й містило оцінку його родичами чи сучасниками.

Наведемо кілька прикладів традиційного присвоєння імен. Як відомо з біографії художника Ці Байші, його дитяче ім'я було Ерчжі (грибок довголіття), шкільне ім'я, дане вчителем, - Хуан (прикраса з нефриту у формі напівдиску), інше ім'я, також дане вчителем, - Байші (Білий Камінь - так називалася поштова станція, що знаходиться поблизу). Останнє ім'я художник вибрав як доросле. Саме його він вирізав на печатках, які замінювали підписи на картинах художника. Ім'я «мін» поета Ду Фу було Фу (достаток), а друге ім'я – Цзимей (син прекрасного).

Зупинимося на одному із звичаїв у сфері присвоєння імен, який зберігається у Китаї до нашого часу. Сенс його полягає в тому, що в іменах братів і сестер одного покоління використовується один і той же ієрогліфічний знак або графічний елемент, які виступають детермінативністю спорідненості (звичай «пайхан»). Як приклад можна навести імена кількох братів на прізвище Лю: Чуньгуан (весняне світло), Чуньшу (весняне дерево), Чуньлінь (весняний ліс), Чуньсі (весняна радість).

Полісемантизм китайських ієрогліфічних знаків за наявності мінімального контексту дає можливість по-різному інтерпретувати зміст імені. Іноді в імені використовується лексичне значення ієрогліфічного знака, що вийшло із вживання.

1.5 Індивідуальні імена.

Індивідуальне ім'я записується одним чи двома ієрогліфічними знаками, тобто являє собою односклад або двосклад, що пишеться разом в транскрипційному

написанні. Репертуар китайських імен теоретично необмежений, оскільки немає канонізованих списків імен. Будь-яке слово або словосполучення можуть бути обрані як індивідуальне ім'я. Однак у практиці присвоєння імен велике значення надається традиціям. Ім'я має бути не тільки милозвучним, а й мати певне смислове значення.

Наприклад, ім'я письменника Мао Дуня - Дунь у перекладі означає "щит воїна"; ім'я жінки-лікаря Шень Хун - Хун означає "радуга", ім'я відомого політичного діяча Чжоу Еньлая - Еньлай означає "прийшов з добром". Зрозуміло, що етимологія більшості індивідуальних імен пов'язані з побажанням чи з традиційним художнім образом.

Як індивідуальне ім'я може виступати практично будь-яке поєднання ієрогліфів, що мають знаменне значення. Оскільки якихось спеціальних антропонімічних формантів немає, можливі будь-які синтаксичні зв'язки між компонентами індивідуального імені: означення та підмет (Дачунь «велика весна», Гочжу «опора держави»), присудок і доповнення (Аньчжі «заспокоїмо його»), однорідні члени (Шучжень «непорочна та чиста») і т.д.

1.6 Особливості жіночих та чоловічих імен.

Жіночі особисті імена у китайців не містять формальних ознак, що дозволяють їх відрізнити від чоловічих. У сучасних довідниках китайських імен або текстах, що містять перелік імен, після жіночого імені зазвичай застосовується позначення, що свідчить про приналежність до жіночої статі. До лексичних ознак, що дозволяють відрізнити жіноче ім'я від чоловічого, належать такі: у особистих іменах чоловіків зазвичай вживаються слова, що вказують на такі якості, як мужність, доблесть, вірність обов'язку, а в іменах жінок – назви квітів, дорогоцінного каміння, метеликів, епітети, пов'язані із утвердженням жіночих чеснот, або вишукані поетичні образи.

У сучасних іменах ці особливості нерідко нівелюються. Так, ім'я поетеси Лі Цінчжао означає чисте світло; Ма Чженхун - приклад імені, яке носить політичне забарвлення і не містить ознак, що дозволяють відрізнити його від чоловічого (Чженхун - червона політика). У сучасному Китаї жінки після заміжжя зберігають дівоче прізвище на відміну від минулого, коли вони приєднували його до прізвища чоловіка.

Висновки до розділу I

В першому розділі ми розглянули та дослідили поняття антропонімічної системи. Ми дізналися, що антропоніміка виділилась в окрему галузь ономастики в 60-70-х роках ХХ ст. Антропоніміка тісно пов'язана з ономастикою. Ономастикою називають спеціальну дисципліну, що вивчає власні імена й назви, їх функціонування та будову в мові й суспільстві, основні закономірності їх утворення і розвитку. Центром усього ономастичного простору є антропонімічне поле. Воно включає у себе особисті імена та їх короткі, зменшувально-пестливі форми. Детально розглянули антропоніміку Китаю, адже вона тісно пов'язана із становленням антропоніміки Кореї. Це пов'язано з тим, що протягом півтора тисячоліття корейської історії - від виникнення перших корейських держав у III-IV н.е. і до кінця XIX століття - державною мовою Кореї була давньокитайська.

В наступному підрозділі, щоб зрозуміти сучасну систему китайських особистих імен, ми провели дослідження та зрозуміли, що слід звернутися до історії Китаю та антропонімічних традицій, пов'язаних із різними аспектами національної культури. Ми дізналися, що згідно з традицією батьки називали дитину так званим дитячим ім'ям, потім у школі вчителя давали йому нове, і, нарешті, після досягнення повноліття він сам обирав собі доросле, тобто, офіційне.

Далі, в наступному підрозділі, ми поглибилися в саме індивідуальні імена. Під час проведення досліджень ми дізналися, що репертуар китайських імен теоретично необмежений, оскільки немає канонізованих списків імен. Будь-яке слово або словосполучення можуть бути обрані як індивідуальне ім'я.

З останнього підрозділу ми дізналися, що жіночі імена в Китаї майже не відрізнити від чоловічих. В особистих іменах чоловіків зазвичай вживаються слова, що вказують на такі якості, як мужність, доблесть, а в іменах жінок – назви квітів, дорогоцінного каміння, метеликів.

РОЗДІЛ II. Специфіка системи антропонімів у корейській мові.

2.1. Корейська антропоніміка. Структура, семантика, функціонування власних імен.

У корейській мові власні імена складаються з двох частин – прізвище та ім'я, наприклад, 정 (Чон) – це прізвище, 우영 (Уйон чи У Йон) – це ім'я. Зазвичай на письмі корейське ім'я пишеться разом (Уйон), а при перекладі на іноземні мови вони пишуться окремо (У Йон). У корейській мові прізвище завжди на першому місці. Зазвичай воно має один склад, але іноді дуже в окремих випадках прізвище може складатися з двох складів. Існує лише близько 12 таких прізвищ, наприклад, 황보 (Хванбо), 제갈 (Чжекал). Зазвичай імена не залежать від гендерного фактора, але є кілька імен, які відносяться тільки до жінок або тільки до чоловіків. Наприклад, склад 미(Mi) означає красу і відноситься до жіночих складів, також склад 향 (Хян) означає аромат і теж відноситься до жіночих складів. Для чоловічих імен використовується склад 철 (Чхоль), який означає перемогу, склад 차 (Чхі), який означає правитель і т.д. З цього випливає, що в корейських власних назв є деякі обмеження семантичного характеру. Однак ці обмеження не означають, що у всіх імен є гендерна приналежність, наприклад, імена 승희 (Синхве), 송희 (Сонхве), 지혜 (Чжихьо) мають склади, які можуть відноситися, як і до чоловічих імен, так і до жіночих.

Також слід зазначити правила відмінювання корейського власного імені:

1. У випадку, коли власне ім'я закінчується на голосну букву, воно не схиляється, наприклад, 성화(Сонхва) - я йду до Сонхва.
2. Коли слово жіночого роду закінчується на приголосну букву, воно не схиляється, наприклад, 나연 (Найон) – від Найон.

3. Коли слово чоловічого роду закінчується на приголосну букву, воно схиляється, наприклад, 지성 (Джисон) – до Джисона.

Корейська структура імен та прізвищ набула свого нинішнього вигляду зовсім недавно, наприкінці XIX століття. До цього часу, у минулих століттях жерці, які займалися вибором імені дотримувалися правил. Кожен ієрогліфічний склад означав різні гарні якості, які, згідно з повір'ями, були здатні пророкувати майбутнє людини. Наприклад, 철 (Чхоль) – мудрість, 정 (Чон) – чесний, 최 (Чхе) – величність тощо. Так наприклад, власне ім'я 김정현 (Кім Чжонхьон) означає "справжня опора", а 김지영 (Кім Чійон) означає "золотої мудрості озеро". У фамільних символах, що пішли від китайської, деякі ієрогліфи читаються відмінно від простих слів. Наведемо приклад прізвище 葉. Воно читається, як "Соп", замість "Йоп".

Також раніше жінки у Кореї не мали офіційних імен. Навіть ті, хто відносився до дворянського роду. Найчастіше їх просто називали на прізвище і додавали родову назву.

У документах корейська жінка записувалася, як дружина Пак Йончжуна чи дочка Кім Мінхо, а сім'ї її називали на ім'я сина, наприклад, мати Теміна.

В українській мові власні імена пишуться з великої літери, проте в Кореї таке не прийнято і тому в них власні імена вирізняються особливою інтонацією. Також у Кореї звернення тільки по імені є неповажним тому до власних імен додаються суфікси поважної форми або ж слово, яке відповідає положенню людини, наприклад, 강여상씨 (Кан Йонсан щі) перекладається, як Пан Кан Йонсан, суфікс «씨» (щі) означає слово пан; 강선생님 (Кан сонсеннім) перекладається, як вчитель Кан, слово «선생님» (сонсеннім) тут показує положення людини, тобто вчитель. Також є приставка «님» (нім), вона теж висловлює повагу, наприклад,

слово 형님 (хьоннім) означає старший брат і приставка «нім» тут показує особливу повагу. Тільки на ім'я можуть звертатися близькі люди, наприклад, друзі. Якщо ж потрібно висловити невдоволення або обурення, треба додати до імені прізвище, наприклад: Кім Сана, ти знову запізнилася. Використання різних варіантів власних імен показує ставлення до людини чи групи людей. Якщо не зрозуміти емоції того, хто говорить, є велика ймовірність, що ви не зрозумієте змісту і сенсу.

Таким чином, структура і функціонування корейських імен дуже складні. Потрібно знати багато особливостей. Наприклад, треба знати родові найменування, тобто пони, треба не забувати про китайські ієрогліфи та історію.

2.2 Актуальні чоловічі та жіночі імена в корейській мові.

Актуальність імен у 2023 році викликана популярністю к-поп груп, дорамами та корейською поп-культурою в цілому, не тільки в Кореї, а й у всьому світі.

Всі імена корейців індивідуальні, однак є одна особливість, яка робить імена родичів схожими один на одного. У Південній Кореї є правило: Для родичів одного покоління характерний один однаковий склад в імені. У Південній Кореї така традиція поширюється не лише на найближчих родичів, але також на двоюрідних та троюрідних братів та сестер. Чоловіки отримують одне ім'я, жінки – інше».

Наприклад можна навести Кім Джи Су, яка є відомою актрисою і співачкою найпопулярнішого жіночого к-поп гурту BlackPink серед молоді. Кім Джи Су має старшу сестру на ім'я Кім Джи Юн. Як бачимо з цього прикладу, склад «Джи» повторюється в іменах обох дівчат. Іншим прикладом можуть стати сестри Лі Че Рен та Лі Че Ен, вони обидві є айдолами: одна учасниця групи ITZY, а інша – IZ*ONE. Обидві дівчата в імені мають загальний склад «Че». Також є пара прикладів, де в імені повторюється другий склад. На Йон - одна з учасниць

популярного жіночого гурту Twice. Її сестричку звать Со Йон (загальний склад «Йон»). Чон Йон - також із Twice. Її старших сестер звать Син Йон і Со Йон (тут також загальний склад «Йон»).

Проте останніми роками простежується тенденція відмови більшості сімей від цього правила, і батьки називають дітей так, як вважають за потрібне. Молоді корейські сім'ї все частіше називають дитину так, щоб не було складнощів із вимовою імені за кордоном та записуванням її англійською мовою.

Що важливо, у Кореї немає такого поняття як чоловічі та жіночі імена. Вони можуть необмежено використовуватись у будь-яких комбінаціях для будь-якої статі. У цьому іноді звертають увагу до значення імені. Так, склади 한차, які позначають «цнотливість» або «краса» частіше використовують для дівчаток, а «дракон» або «тигр» - для хлопчиків.

Хоча імена не поділяються суворо на чоловічі та жіночі, але деякі відмінності все ж таки є, вся справа в значенні, яке, у свою чергу, залежить від ієрогліфічного написання. Жіночі імена містять м'якіші за звучанням поєднання, наприклад: Йон, Ин, Хуа. На противагу жіночим, чоловічі імена містять тверді співзвуччя: Ман, Тун, Хьок. Нижче наведемо список найпопулярніших жіночих та чоловічих імен на 2023 рік: «Жіночі імена: 지연, 도희, 응지, 민지, 문별, 명지, 보라, 지유, 소현; чоловічі імена: 나길, 힘찬, 한결, 장열, 운호, 주원»

Корейці зазначають, що у жіночих іменах за останні 10 років частіше почали вживати склад «А».

Склад «А»(О), залежно від ієрогліфічного написання, може набувати різних значень. Наприклад:

子[SHI/ko] – дитина. Може здатися дивним, що дитині дається ім'я зі значенням «дитина», але за логікою корейців, це ім'я у дорослому віці надасть людині легкої дитячої наївності та грайливості, не дарма ж кажуть: «не втрач в собі дитину».

文[wen] - акуратна, правильна. Дослівно перекладається з китайської як «елегантна»; дитина з таким ім'ям, на думку батьків, буде цілеспрямованою, послідовною і все робити правильно.

娥 [e] – хороша, добродісна, гарна жінка. Скорочення від китайського слова 嫦娥 [change] -Чан'є – китайська богиня місяця. Дівчина з таким ім'ям, знову ж таки, на думку батьків, буде привабливою та порядною, з добрим серцем.

Серед чоловічих імен спостерігається часте використання мови «Джун».

Склад «Джун» так само від ієрогліфічного написання може набувати різних значень. Наприклад:

捐 [juan] - талановитий, значущий; Тут як і першому випадку, якийсь особливий талант, який забезпечить успіх і значимість у суспільстві.君[jun] – гарний, талановитий. Дослівно перекладається з китайської як «кращий»; хлопчик з подібним складом в імені матиме красу і якийсь талант, який допоможе йому в житті.

厲[jun] - висока прямовисна гора, жорстка, важка; така дитина має всі шанси вирости сильною і надійною людиною.

Також популярними є імена, в основі яких лежать корейські слова:

- 아름– у перекладі означає поняття «краса»;
- 기쁨– перекладається як «радість»;
- 하늘- "небо" і так далі.

2.3 Походження найпоширеніших корейських прізвищ.

На території Дін Хан, у південній частині корейського півострова до утворення держави Силла, розташовувалося шість сіл, якими управляли старости - удумори. Як описується у переказах, це були люди, що спустилися з неба. Вони мали прізвища 리/李 (Лі), 단/段 (Тан), 성/成 , 星(Сон), 최/崔 (Чхве/Цойу Цхай), 배/裴 (Пе), 설/薛 , 偈(Сол). Першим селом керував старійшина (Аль пхен). Він спустився з неба на землю біля Пхе Ам Бон (пік Пхеам) і став родоначальником родинної династії Лі.

Хек Косе – родоначальник прізвища Пак. Існує два міфи про походження прізвищ родоначальників: перший – герой міфу зійшов з неба на землю, другий – подібно до птаха, вилупився з яйця. Пак Хек Косе - родоначальник прізвища Пак є типовим, якщо можна так сказати, "яйцерідним" героєм. За переказами, 69 року до нашої ери, на пагорбі Альчон шестеро сільських старост зібралися на раду. Обговорювалися два питання: як забезпечити всім необхідним кількість людей, що постійно зростає, і як захистити себе від можливого нападу ззовні? В результаті дійшли висновку, що всім шістьом самостійним селам треба об'єднатися в єдину державу і вибрати правителя. Сперечалися довго: кого ж обрати як самодержця, але так і не дійшли спільної думки. За всіх вирішила сама природа. Сталося диво. Раптом з неба на край джерела "Надъон", що протікав біля підніжжя гори Алчон Янсан, ринув потік яскравих променів, освітлюючи все навколо. Старійшини племен здивувалися, вирішили подивитись, що там відбувається. Коли вони підійшли ближче, то побачили блискучого білого коня, який, опустившись на коліна, комусь кланявся. Виявилось, що його уклін призначався великому яйцю бузкового кольору. Почувши наближення людей, кінь, видаючи гучне іржання, помчав на небо. Старійшини, обережно розбивши дивне яйце, вирішили подивитися, що там усередині. Раптом яйце саме тріснуло і з нього вийшла гарна, міцна дитина. Тут усім спала та сама думка: це небо

надіслало їм вождя. Дитину викупали у ключовій воді "Дон Чон". Його тіло блищало і пахло. Порадившись, старійшини вирішили назвати його Паком. Чому саме Пак? Слово "пак" означає гарбуз-горлянку. Дитина вийшла з яйця, схожого на гарбуз. Так у майбутнього володаря з'явилося прізвище. Дали йому ім'я – Хек Косе. Хек означає "блискучий", "чудовий", Косе - що він з'явився і живе на цьому світі. Якщо повністю розшифрувати ім'я, то вийде таке: "Хлопчик, який народився з гарбуза - горлянки, живе у цьому мирі, освітлюючи променями весь світ". Пак Хек Косе ріс і виховувався під піклуванням шести старійшин. Коли йому виповнилося 13 років, за згодою старост, він буде управляти державою Сила. Так, Хек Косе став першим правителем держави Сила та родоначальником родинної династії Пак. Кім Суро - родоначальник прізвища Кім (Кім Хе). На початку нашої ери в підножжі річки "Нак тон" було кілька сел, де люди жили у мирі та злагоді. Селяни називали своїх вождів. Усього їх було 9. Вони регулярно проводили обряд жертвопринесення небу. У 42 році н. е. на ритуальну церемонію зібралися сотні людей. Раптом з неба на пік Квідін пролився потік світла і пролунав призовний голос. Люди, що піднялися на пік, побачили дивну картину. З діри, що утворилася, лилося яскраве світло і голос з неба запитував: "Чи є тут люди?". Усі дружно відповіли: "Так, є!" Тоді голос повідомив: "Якщо ви тут, я за велінням небесного царя збираюся спуститися на землю, щоб створити державу і стати її королем". Після цих слів з неба з'явилася мотузка фіолетового кольору, на кінці якої був прив'язаний ящик золотистого кольору. Гани, відкривши його, побачили шість яєць. Всі схопилися і стали мимоволі робити поклони. Взявши ящик із собою, гани спустилися з гори. Коли ящик був відкритий, виявилось, що там замість яєць сиділо 6 гарних малюків. Хлопчика, який першим вийшов із ящика, назвали Кім Суро. Кім означає золото. Кімом він став, бо вийшов із золотої скриньки. Су означає перший, глава, а ро – поява, народження. Кім Суро вважається родоначальником усіх Кімів. Другий брат став родоначальником Кіма,

третій брат став родоначальником Кіма, четвертий - Цегая і (Корен) Кіма, п'ятий - Сон Сагая та (Сон - Дю) Кіма, шостий - Согая та (До Сон) Кіма.

Звичайно, не всі корейські прізвища мають історію про небесне походження. Наприклад, родоначальники трьох прізвищ як Ко, Пу та Лян не пов'язані з міфічним початком. Давним-давно на острові Чеджудо жили три брати. Кожен із них мав свою печеру. Вони були дуже дружні та допомагали один одному у всьому. Якось про них дізнався король однієї з сусідніх заморських держав (один з Японських або Малайзійських островів). Він наказав надіслати їм трьох своїх дочок. Три брати одружуються з ними, облаштовують життя і обзаводяться потомством. Найстарший брат присвоїв собі прізвище Ко, як першу літеру назви держави Когуре (вона утворилася на нинішній території південно-східної Манчжурії та Північної Кореї).

Другий брат взяв собі прізвище Бу (Пу). Ця літера також взята з назви держави Пуйо. А наймолодшому старші брати дали прізвище Лян. Лян (贤惠) за змістом китайського ієрогліфа означає "добрий". Таким чином, Ко, Бу та Лян стали першими мешканцями острова Чеджудо. Досі як визначну пам'ятку показують три печери, де жили ці брати. Тому люди, які мають прізвище Ко, Бу і Лян, вважаються родичами і їм не можна одружуватися між собою. Примітною є і історія виникнення прізвища Тхе. За переказами, прабацько династії взяв своє прізвище за назвою гори Тхебексан. Саме з цієї гори почав свій "зоряний хід" засновник древнього Чосон - Тангун. Нинішні нащадки уславленого роду - Тхе Де Ен і Тхе Мен Нен гідно і з гордістю носять своє прізвище.

Також багато іноземців у різний час у Кореї осіли і почали носити корейські прізвища, незважаючи на те, що серед них найбільше було вихідців з Китаю. Вихідцями з Японії є такі родоначальники прізвищ, як Дем, одна з труп (Кім Хе) Кім, та прізвища, що належать групі У Рок. Але до наших днів тільки збереглося

прізвище (Кім Хе) Кім (одна група). Родоначальники (Хвасан) Лі, прізвищ, що належать до групи Аннам, Лі, є вихідцями з Монголії. (Док Су) Тян має арабське походження, частина фамільних кланів Тхе – вихідці з держави Пархе.

В одній із книг історичних записів пишеться про те, що коли король Тхе Де створив державу Корьо, жителі держави часто повставали проти нього. Нелюби короля і отримали прізвища, що позначають за змістом тварин, таких як кінь, слон, козуля, свиня. Таким чином з'явилися прізвища У (Угай), що позначають "корова" або "бик". Сан (象) – це слон, Дон(猪) – свиня, Тян (子) – козуля. Згодом ці ієрогліфи були замінені іншими, однаковими лише за звучанням. З історії давньої Кореї відомий такий факт. Наприкінці XIV століття (1392 р.), коли прийшов до влади Лі Сон Ге, нова влада стала нещадно винищувати всіх членів поваленої королівської династії, які мали прізвище Ван. У такій політичній ситуації єдиним способом уникнути кривавої розправи була зміна прізвища. Так з'явилися три нові прізвища таких, як Дчхон, Дщон, Ок. Ці три ієрогліфи є видозміненим ієрогліфом Ван(王). В результаті за змістом вийшли різними, але вони вважаються однофамільцями.

2.4 Культура поваги у Кореї.

Південна Корея – це країна традицій. Колись популярне конфуціанство, що прийшло з Китаю, наклало свої відбитки на культуру Кореї. В основі цього релігійно-філософського вчення лежить культура шанування старших, любов до своєї нації, що стало основою поважного етикету в Кореї.

Вік для корейців має велике значення, навіть якщо одна людина старша за іншу на кілька місяців, звернення до неї буде відповідно до всіх правил поваги, особливо якщо ці люди не знайомі один з одним.

У Кореї не звертаються одне до одного чисто на ім'я. Якщо дві людини одного віку, то при розмові вони додаватимуть до імені співрозмовника «ㄴ(щі)» - це елемент ввічливого звернення.

Також є слова, які додаються до імені, залежно від того, ким люди припадають один одному. Наприклад:

언니(онні) - звернення дівчини до старшої дівчини. Перекладається як «старша сестра», але це слово використовують і подруги, коли розмовляють між собою.

오빠(оппа) - звернення дівчини до старшого брата, хлопця чи друга.

누나(нуна) - звернення хлопця до дівчини або старшої подруги.

형(хьон) - звернення хлопця до старшого брата або старшого друга.

아주머니(аджума) - поважне звернення до жінки, яка набагато старша. Можна провести аналогію з російським словом – зверненням «тітка». Найчастіше говорять просто «аджума» без імені та прізвища.

아저씨(аджоссі) - поважне звернення до чоловіка, який набагато старший. Можна провести аналогію з російським словом – зверненням «дядько». Також найчастіше говорять просто «аджоссі» без імені чи прізвища.

선배(сонбе) - звернення до колеги, який або старший, або має більший професійний досвід.

선생님(сонсеннім) – ввічливе звернення до людини старше та вище за статусом. Перекладається як «вчитель», «пан» або «сер».

막내(макне) - звернення до молодшого за віком учасника колективу. Зазвичай звертаються просто "макне" без імені, або на ім'я з елементом ввічливого звернення (щі).

Ван – титул, яким позначали саме королів, а для позначення імператора був винайдений інший титул – «Хвандже».

Айдол - так у Південній Кореї (а також Японії) називають співаків, які виконують пісні у стилі к-рор, вони виступають або сольоно, або у групі.

Висновки до розділу II

В другому розділі ми детально ознайомилися з антропонімами в корейській мові, з їх структурою, семантикою та функціонуванням.

В першому підрозділі ми дізналися, що в корейській мові власні імена складаються з двох частин – прізвище та ім'я, ми дізналися, що зазвичай імена не залежать від гендерного фактора, але є кілька імен, які відносяться тільки до жінок або тільки до чоловіків та розглянули декілька прикладів, що свідчать цьому. Також ми ознайомилися з функціонуванням імен в Кореї та ознайомились з правилами відмінювання корейського власного імені.

В наступному підрозділі ми ознайомилися з актуальними жіночими та чоловічими іменами. Ми дізналися, що у Південній Кореї є правило: Для родичів одного покоління характерний один однаковий склад в імені, у Південній Кореї така традиція поширюється не лише на найближчих родичів, але також на двоюрідних та троюрідних братів та сестер та розглянули це на прикладах відомих К-поп зірок. Також ми детальніше розглянули чим чоловічі імена відрізняються від жіночих.

В наступному пункті ми дізналися про походження найпопулярніших корейських прізвищ. В цьому розділі ми розглянули декілька міфів, які стали підґрунтям для їх становлення.

В останньому підрозділі ми більш поглибилися в культуру поваги в Кореї та дізналися, як вона впливає саме на антропонімічну систему та спілкування корейців. Вік для корейців має велике значення, навіть якщо одна людина старша за іншу на кілька місяців, звернення до неї буде відповідно до всіх правил поваги. У Кореї не звертаються одне до одного чисто на ім'я. І, для більш детального поглиблення, розглянули приклади звернень.

Висновки

Підсумовуючи ми можемо сказати, що мета – розгляд ономастики як розділу мовознавства та одного з розділів цієї дисципліни – антропоніміки у корейській мові – досягнута.

Було визначено поняття ономастики та її основні розділи. Також вивчено антропоніміку Китаю у зв'язку з її впливом на корейську антропоніміку. І було детально розглянуто антропоніміку Кореї та виведено її зв'язок з антропонімікою Китаю. У ході роботи було з'ясовано наймасовіші в Кореї прізвища.

Також ми з'ясували, що період середньовіччя на формування корейської лексики взагалі та антропонімії зокрема значний вплив зробили веньян (давньокитайська мова) та китайська ієрогліфічна писемність. Давньокитайські слова в результаті тривалого розвитку "в рамках" корейської стали органічною частиною його словникового складу. Таким чином, у корейській мові існують два різні за походженням типи слів: споконвічно корейські та висхідні до китайського коріння. Ця особливість проявляється і в корейській антропонімії, причому в одних випадках взяли гору слова китайського кореня, а в інших - слова споконвічно корейські.

Корейські імена з часом змінювалися. Перші імена, що з'явилися в хроніках, відносяться до періоду ранніх трьох королівств, тоді на Корейському півострові був сильний вплив китайської культури, оскільки Китай згодом став домінуючою силою в регіоні. Зміни тривали під час наступних періодів корейської історії - держави Об'єднане Силла, династій Корьо та Чосон.

Ономастика є міждисциплінарною областю знання, дослідження якої мають величезне теоретичне і практичне, прикладне значення, як подальшого розвитку багатьох гуманітарних дисциплін, так чисто практичних цілей картографії і бібліографії, наприклад. Незважаючи на те, що власні імена і пов'язані з ними

проблеми вже давно займали вчених, ономастика порівняно недавно оформилася в самостійний розділ мовознавства, що володіє власним колом питань і методів дослідження. Об'єкт цієї дисципліни обумовлює її основні характеристики: міждисциплінарність та поділ на велику кількість підрозділів та рівнів.

Ім'я - це перше, що чує дитина при народженні (найчастіше). Часто ми не надаємо значення тому факту, наскільки багато інформації та сенсу закладено в іменах людей, а якщо капнути глибше, то за ім'ям криється ціла історія. Відоме прислів'я говорить: «Як корабель назвеш, так він і попливе». Це прислів'я з точністю описує позицію корейців щодо вибору імені для дитини, що логічно, оскільки ім'я є носієм інформації про її власника.

Тому корейці, як і в минулому, так і на сьогоднішній день з великою повагою та акуратністю ставляться до імен, оскільки вони вважають, що від вкладеного в нього сенсу залежатиме майбутнє життя людини. Незважаючи на піднесення країни та зростання на міжнародній арені, корейці також дотримуються традицій, а в пріоритеті у них залишаються корейські імена, а не іноземні.

Власні імена займають значне місце у складі лексики будь-якої мови, у тому числі корейської. Вони служать для назв людей і тварин, географічних об'єктів, різних об'єктів матеріальної та духовної культури.

Власні імена – імена та прізвища людей, географічні назви, торгові марки, найменування установ, підприємств тощо – живуть у мові своїм особливим, складним життям. Вони також передають інформацію, тільки ця інформація особливого роду. Вона пов'язана з традиціями, історією, культурою народу, з реаліями його сучасного життя.

Імена власні займають особливе місце в корейській та українській мовах. За даними частотних словників та інших досліджень, частку власних назв припадає

лише 3-4% від загальної кількості слововжитків у текстах художньої літератури, і 0,5-1,0% - топоніми, тобто, найменування географічних пунктів.

Кожна мова має особливу картину світу. Картина світу – результат переробки інформації про середовище та людину.

Імена власні становлять значну частину корейської мови, і заслуговують на те, щоб їх ретельно вивчали. Імена власні відіграють особливу роль у створенні мовної картини світу. Вони можуть бути соціальними знаками.

Своєю семантикою власні імена спрямовані на характеристику людини та її діяльності. Ім'я власне ідентифікує особу, предмет, явище. У цьому полягає його головна функція. Власні імена – важливе джерело інформації, від вмілого користування яким залежить глибина нашого проникнення в скарбницю корейської мови, що вивчається.

Імена власні в корейській мові залишаються остаточно не вивченими і обсягом даної курсової роботі повністю охопити всі особливості власних назв неможливо. Питання про кількість їх особливостей, правильність транскрибування тощо залишаються відкритими і є предметом вивчення мовознавства та лінгвістики.

주석

한국어 고유명사는 다른 언어의 고유명사와 마찬가지로 여러 가지 고유한 특징을 가지고 있을 뿐만 아니라 다른 언어의 고유명사와 동일한 특징을 가지고 있습니다.

한국 국적을 가진 모든 사람은 부계를 통해 물려받은 성을 가지고 있으며, 각 가문의 씨족은 고유한 족보를 가지고 있습니다. 한국인은 조상숭배와 민족애라는 사상이 강하게 발달되어 있다. 성은 고대 신비의 메아리를 담고 있으며 수천 년 동안 계속해서 다음 세대로 전해지는 가족 유대의 힘을 구현하는 관계를 확립합니다.

성에는 조상의 혼이 담겨 있으며, 모든 것이 어우러져 가문에 대한 긍지를 준다. 친족관계를 유지하는 과정은 국가의 문명발전과 밀접한 관련이 있으며 사회의 사회적, 심리적, 정치적 풍토에 영향을 미친다. 한국 성씨의 기원과 관련된 믿을 만한 문헌이 없다는 점을 감안할 때, 성씨가 언제 어떻게 생겨났는지 단정적으로 말하기는 어렵다.

중국 전통의 영향을 받아 한국 최초의 성씨가 등장하기 시작한 것은 고대 조선시대다. 고대 부족 공동체의 출현과 함께 이를 관리할 통치자가 점차 지명되었습니다. 그리고 다른 공동체와 차별성을 갖고 지배자에게 리더십에 필요한 정치적 기능을 부여하기 위해서는 그에게 어떤 칭호를 부여할 필요가 있었다.

우리의 연구는 한국 인류학의 특성에 대한 연구에 전념하고 있습니다. 최근 몇 년 동안 한국 대중 문화에 대한 젊은이들의 관심이 높아짐에 따라 한국어가 세계에서 인기를 얻고 있기 때문에 주제 선택은 우연이 아니었습니다. 이 모든 것이 한국 문화의 확산인 "hal" 또는 "Korean wave"와 같은 현상의 발전으로

이어졌습니다. 한국 TV 프로그램, 한국 현대 음악과 춤 등은 특히 젊은이들에게 인기가 있습니다.

이름은 특정 국가 또는 민족 그룹의 국가적 특성, 전통, 문화 및 관습을 반영하기 때문에 예외입니다. 따라서 이 연구의 주요 목적은 한국어 고유명사의 특징과 어휘 분석을 규명하는 것이다. 젊은이들 사이에서 한국어에 대한 관심이 높아지고 인터넷에서 한국어가 널리 채택되고 있다는 것은 확실히 이 특정 분야에 대한 추가 연구의 잠재력이 크다는 것을 나타냅니다.

Список використаних джерел

- 1) Дзира Я.І. Антропоніміка [Електронний ресурс] // Енциклопедія історії України: Т. 1: А-В / Редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. НАН України. Інститут історії України. - К.: В-во «Наукова думка», 2003. - 688 с.: іл.. - Режим доступу: <http://www.history.org.ua/?termin=Antroponimika>
- 2) Кравченко Л. О. Українська ономастика: антропоніміка: навч. посіб. / Л. О. Кравченко. - К. : Знання, 2014. - 240 с
- 3) Редько Ю. К. Сучасні українські прізвища. К., 1966;
- 4) Сингаївська Г. В. Власне ім'я в лексико-семантичній системі мови / Г. В. Сингаївська // Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики. - 2013. - Вип. 24. - С. 365-373.
- 5) Масенко Л. Т. Антропоніміка // Енциклопедія сучасної України / Національна академія наук України, Наукове товариство імені Шевченка, Координаційне бюро енциклопедії сучасної України НАН України. — Ред. І. М. Дзюба, А. І. Жуковський та ін. - К. : [б. в.], 2001. - Т. 1: А. - 825 с. - с. 602.
- 6) Левченко С. П., Скрипник Л. Г., Дзятківська Н. П. Словник власних імен людей. К., 1976;
- 7) Ташицкий В. Место ономастики среди других гуманитарных наук / В. Ташицкий./ Вопросы языкознания. - 1961 - № 2. - С. 3
- 8) Зубко А. Українська ономастика: здобутки і проблеми / А. Зубко // Спеціальні історичні дисципліни: питання теорії та методики. - 2007.
- 9) Суперанська А. В. Ім'я загальне та власне, М., 1977.
- 10) Суперанська А. В. Історична ономастика, М., 1977.
- 11) Агєєва Р. А., Подільська Н. В. Ономастика. Проблеми та методи. (Матеріали до 13 міжнародного ономастичного конгресу), М., 1978).

- 12) Кім О. До вивчення антропонімії корейців// Ономастика Сходу, М. 1980, с. 59-62.
- 13) Сеульський вісник №77// Корейські імена та прізвища, 2001-2003.
- 14) Пак Ір. Що в твоєму імені, кореець ... // Корьо Ільбо, 1998, с. 10.
- 15) 이상진. 한국 족보학 개론. – 서울: 민속원, 2005. [Лі Санджин. Введення у корейську генеалогію. - Сеул: Мінсоквон, 2005.]
- 16) 전광. 엄마 아빠가 지어주는 우리아이 명품이름. – 서울: 보고사, 2008. [Чон Гван. Брендове ім'я для вашої дитини. - Сеул: Погоса, 2008].
- 17) 이수건. 한국의 성씨와 족보. – 서울: 서울 대학교 출판부, 2004. Лі Сугон. Корейські прізвища та генеалогія. - Сеул: Вид-во Сеульського Державного університету, 2004].
- 18) 신상춘. “이름효과” 작명법. – 서울: 장서원, 2010. [Шин Санчхун. Методи вибору "ефективного імені". - Сеул: Чансовон, 2010].
- 19) 백봉자. 외국어로서의 한국어 문법 사전. 서울: (주)도서출판 하우, 2015. (Пек Пон Чжа. Граматичний словник корейської мови як іноземної. Сеул: вид-во Хау, 2015).
- 20) Lee Keedong. A Korean Grammar on Semantic-Pragmatic Principles. 서울: 한국문화사, 1993.